

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 307. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960908640.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

17. Fabel af Bidderman. Nye Prøve paa Rævens List.

Ræven, da han havde udspioneret, at en Bonde agtede sig til Kiøbstæden med en Hob fæde Vare, pønsede han paa hvorledes han kunde bemægtige sig en Deel deraf. Han saae, at derudi var stor Vanskelighed. Ham rand vel i Sinde et Paafund, hvorved saadant kunde erhverves; Men, som det samme var af den Beskaffenhed, at det ikke uden Fare for Liv og Lemmer kunde i Verk sættes, var han længe tvivlraadig i hvad han skulde gjøre. Endeligen, saasom hans Tænder løb i Vand efter de fæde Vare, besluttede han at underkaste sig Faren sigende: Hvo som vil vinde maa og vove. Han lagde sig derfor som død med udstrakte Been paa Bondens Vey. Bonden, som dette blev vaer, sagde: Her ligger en død Ræv, Skindet deraf kand komme mig til Nytte. Dog, saasom han ofte tilforn havde havt Prøve paa Rævens Listighed, gav han den tre dygtige Slag med sin Svøbe, for at være forvisset om, at den var reent død. Saasom Ræven med en heroisk Bestandighed udstod disse Slag, tvivlede Bonden ikke meere om Sagen, og derfor slængede den bag paa Vognen, og fortsatte sin Reyse. Imidlertiid gjorde Ræven et fortreffeligt Maaltid, udledede det beste og fædeste, og efterat han havde ædet sig saa mætt, at hans Mave var spendt som en Tromme, sprang han uformerket ned af Vognen, førende med sig saameget af de fæde Vare, som kunde være tilstrekkeligt for et andet Maaltid. Da Bonden endeligen kom til Torvet, fornam han, at Ræven var forsvunden og at hans beste Vare vare enten fordervede eller opædte.

Fabelen viser, at visse Fordeele ikke uden Fare kand erhverves, og at gierrige og graadige Mennesker ikke tage i Betænkning at vove Liv og Lemmer for at fyldestgjøre deres Begiærligheder.